

kommende er det dog, naar den skal arbejde roligt og kunne præstere ordentligt Arbejde ogsaa det første Aar, hvor den har Eleverne, i Virkeligheden af Betydning, at Elevernes Uddannelsestrin ikke er for forskelligartet. Jeg tror derfor, at den Frygt, det ærede Medlem for Verninge (Holm) nærede for, at Folkeskolen her skulde komme til at lide nogen Skade, er ganske ubegrundet. Jeg kender ingen, der har talt om dette Lovforslag, før det her er fremlagt paa Tingets Bord, som ikke har været ganske paa det rene med, at Spørgsmaalet om Folkeskolens Integritet, Spørgsmaalet om Folkeskolens Urørlighed var et fundamentalt Spørgsmaal. Alle, der have været tilkaldte af den højtærede Minister til Samtale med Ministeren, have i Virkeligheden haft et aabent Øje for dette: vor Folkeskole røre vi ikke, den er noget for sig, den har sit Arbejde og sin Gerning for sig selv. Der kan kun — det er det højeste, i hvilket det ærede Medlem for Verninge kan have Ret — fremkomme Vanskeligheder af rent lokal Natur, og disse Vanskeligheder er der Midler til at imødegaa, hvis de i Virkeligheden skulde vise sig.

Men naar Folkeskolen saaledes maa have Ret til at arbejde i Fred, arbejde med sit eget Maal for Øje, maa selvfølgelig de andre Skolearter ogsaa kunne gøre Førdring paa en tilsvarende Ret. Her har man nu ogsaa ønsket en Tilslutning mellem Mellemskolen og Ungdomsskolen. Den er bleven berørt paa et enkelt Punkt af en af de ærede Talere, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som udtalte Ønsket om, at Latin blev skudt ud fra den Stilling, som er tiltænkt den her i Mellemskolen. Ja, det er et Ønske, som er forstaaeligt; det stemmer med meget af det, som er kommet frem i mange Aars interesserede Kamp for Skolens Forbedring. Men saaledes som Forholdene ligge i Øjeblikket, er det faktisk umuligt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har givet Undervisning i Sprog — der er jo en Mulighed for det, jeg har det — men det ærede Medlem vil sikkert indrømme mig, at det er absolut umuligt samtidig at begynde Undervisningen i tre Sprog, absolut umuligt at plante Begyndelsesgrundene i Latin, Græsk og Fransk

samtidig ind i en Barnehjerne, de ville komme til fuldstændig at slaa Sludder over hinanden. Det vil ikke være muligt her i Landet at opdrive nogen praktisk Sproglærer, der turde paatage sig paa een Gang at bibringe Børn eller de ganske unge Mennesker, der ere i Overgangsalderen, Begyndelsesgrundene i tre os saa fjernt liggende Sprog som Latin, Græsk og Fransk. Det er netop praktiske Hensyn, der have bevirket, at man maatte gøre noget, saa er bare Spørgsmaalet, hvad man skulde gøre. Og der er Vanskeligheden ved samtidig at begynde med Latin og Græsk selvfølgelig betydelig større, end Vanskeligheden ved samtidig at begynde med Fransk og Græsk; det kan være galt nok endda. Ved tidligere Skoleplaner har man begaaet den Fejl at forudgribe Tidspunktet for Skolefagenes Indtræden. Man har ud af rene Teorier ladet Skolefagene begynde paa en Tid, da Børnene slet ikke vare modne til at begynde paa disse Fag, og derfor er der ofte kommet saa lidt ud af Skolegerningen, som der er. I vor Tid er man nærmest tilbøjelig til den modsatte Fejl. Man er snarere tilbøjelig til at lade Tidspunktet for Fagenes Indtræden trække for langt ud; det er ogsaa ud fra teoretiske Betragtninger, som jeg her ikke skal berøre og heller ikke bekæmpe. Det, der maa være Hovedsynspunktet, naar man planlægger Skemaet for Fagenes Indtræden i Skolen, er ene og alene Spørgsmaalet om: hvad er Barnet i den givne Alder gennemsnitlig modent til at beskæftige sig med? Det er det Spørgsmaal, vi som Skolemænd have med at gøre, og andre Spørgsmaal som: hvilken Værdi de i social Henseende kunne have, kunne ikke betragtes som ligestillede i Gyldighed ved Siden af dette. Man maa paa ethvert Punkt spørge: er Barnet modent til nu at kunne tage fat paa den Sag? Man har der syndet tidligere i den ene Retning; nu er man tilbøjelig til at gaa stærkt i den anden Retning. Thi alene det efter et Aars Beskæftigelse med Latin straks at optage 2 ganske ny Sprog som Græsk og Fransk vil vise sig at rumme ikke faa virkelige Vanskeligheder. Det er det rent praktiske Synspunkt, der har ført til, at Fagene have faaet den Stilling, de her i det forelagte Lovforslag have faaet. At komme bort